

روسیه که تا قبل از حمله به اوکراین یکی از اعضای بسیار مؤثر و با نفوذ «FATF» بود، ارتباط خیلی خوبی با هیأت ایرانی و با نمایندگان ایران داشتند و همیشه توصیه می کردند که به نحوی عمل شود که هرچه سریعتر این پرونده مختومه و وضعیت ایران مثل اکثریت قریب به اتفاق اعضای جامعه بین المللی عادی شود

زاویه هم نگاه کنیم متوجه می شویم با اینکه روس‌ها بشدت نگاه امنیتی قوی دارند ولی در عین حال یک بازیگر مؤثر و یک کشور موفق در حوزه استانداردسازی و همکاری با «FATF» بودند که بعداً به خاطر شرایط جنگ اوکراین این کنشگری محدود شد. در روسیه این موضوع ظرفیت سیاسی شدن نداشت و آنها توانستند در این زمینه خودشان را از هرگونه فشار بین المللی و محدودیت بانکی به خاطر «FATF» مصون نگه دارند. این مسأله در مورد چین، در مورد هند و در مورد بسیاری از کشورهای مستقل و دوست ما هم صادق است.

◀ نگرانی های اصلی اسرائیل در مورد عضویت احتمالی ایران در «FATF» چیست و این نگرانی ها چگونه با استراتژی گسترده تر امنیت ملی آن همسو است؟ مسلماً برای رژیم صهیونیستی و برای آمریکا بهترین گزینه ادامه وضعیت فعلی ایران و قرار داشتن در فهرست سیاه «FATF» است. این امتیاز بزرگی است که خیلی آسان در دستان خودشان دارند. پوشیده نیست که ایران اختلافات جدی با این دو دارد و این دو تلاش می کنند که در جبهه های مختلف ایران را تحت فشار قرار بدهند و هزینه هایی را به کشورمان تحمیل کنند. خوب این مسأله از زاویه زورگویی یکجانبه آمریکا برای جامعه بین المللی خوشایند نیست. اینجا از طریق «FATF» مسأله ایران از پوسته اختلاف سیاسی دوجانبه با آمریکا و رژیم صهیونیستی خارج شده و جنبه اختلاف ایران با جامعه بین المللی به خود گرفته است.

◀ اسرائیل چگونه ممکن است از عضویت اخیر خود در «FATF» برای تأثیرگذاری بر برداشت های بین المللی از ایران و فعالیت های مالی آن استفاده کند؟ زمانی که مسأله پیشرفت و عادی سازی پرونده ایران در «FATF» در دستورکار قرار داشت، اسرائیل هنوز عضو شورای اصلی این نهاد نشده بود و به صورت غیرمستقیم رایزنی های خود را پیش می برد تا مانع عادی سازی روابط بانکی ایران با سایر بانکها از طریق این نهاد شود. با تعللی که صورت گرفت در واقع دست اسرائیل بازر شده و الان به عنوان یک عضو تأثیرگذار در شورا حضور دارد. این به معنای این نیست که بتواند نظرات خودش را به «FATF» دیکته کند. این یک مسأله فنی مذاکرات چندجانبه است که جای تفصیل آن اینجا نیست. ولی بهتر بود

تعریف کرده بودیم، نرسیده ایم. باید در این سالها به قدرت اول اقتصادی منطقه تبدیل می شدیم. چرا نتوانستیم از ظرفیت های تجارت بین الملل و از ظرفیت های سرمایه گذاری خارجی استفاده کنیم و روز به روز شرایط ما در این زمینه سخت تر شده است. این مسأله هم مورد اعتراض مردم، هم مورد اعتراض دولت ها و هم مورد اعتراض مقام معظم رهبری بوده است. به راحتی می شود در موضوعاتی که منافع مردم و تأمین نیازهای اقتصادی کشور مدنظر هست، اجماع داشته باشیم و کار را به کارشناسان بسپاریم و نه به سیاستور.

◀ با توجه به اینکه حتی روسیه نیز به ایران توصیه کرده تا برای افزایش تبادلات اقتصادی و تجاری خود به «FATF» بپیوندد، چه عواملی در نظر مخالفان این توصیه را تحت الشعاع قرار داده است؟ بله روسیه که تا قبل از حمله به اوکراین یکی از اعضای بسیار مؤثر و با نفوذ «FATF» بود، ارتباط خیلی خوبی با هیأت ایرانی و با نمایندگان ایران داشتند و همیشه توصیه می کردند که به نحوی عمل شود که هرچه سریعتر این پرونده مختومه و وضعیت ایران مثل اکثریت قریب به اتفاق اعضای جامعه بین المللی عادی شود. از کانال های دیگر هم این را منتقل کرده بودند.

واحد اطلاعات مالی روسیه تحت عنوان روسفین مانیتورینگ، یکی از واحدهای موفق و عملیاتی مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم در روسیه هست که به عنوان یکی از مدل های نمونه در دنیا به حساب می آید. با توجه به اینکه مواضع مشترک با روسیه در حوزه هایی زیاد داریم اگر از این

تصمیم گرفته که خود را منزوی کند. در صورتی که جمهوری اسلامی ایران همیشه یکی از نیروهای مؤثر دیپلماسی چندجانبه در صحنه بین المللی بوده و در هر جایی که حضور پیدا کرده اثرگذاری مثبت هم به نفع خودش و هم به نفع کشورهای در حال توسعه داشته و اینکه در اینجا در واقع در این روند غایب هست و اجازه می دهد که دیگران به سرکردگی آمریکا و رژیم صهیونیستی برایش تصمیم بگیرند این به نظرم مایه سرافکنندگی است. حالا ضررهای اقتصادی آن به کنار. نفس غیبت ما در چنین روند مهم بین المللی در شأن ایران نیست. این هرچه زودتر باید تغییر کند و جلوی ضرر از هر مرحله ای گرفته شود، قطعاً به سود مردم کشورمان و منافع ملی خواهد بود. در مورد ضررهای منزوی شدن از سیستم مالی و بانکی بین المللی به نظرم جایی برای توضیح اضافه ندارد.

◀ برخی بر این باورند که «FATF» استانداردهای دوگانه دارد که به کشورهای مستقل کمک نمی کند. آنها این رویکرد را مشابه سازمان ملل و پیمان عدم اشاعه هسته ای می دانند که به عقیده آنها نتوانسته اند به طور مؤثر با جرایم مالی مقابله کنند. چنانکه منتقدان ادعا می کنند که با وجود مقررات «FATF»، پولشویی در سطح جهانی همچنان بالا است و نشان می دهد که این توافق نتوانسته به طور مؤثر با جرایم مالی مقابله کند. پاسخ شما به این نقد چیست؟

اینکه دنیا عادلانه هست یا نیست؛ ایده آل ما هست یا نیست؛ روابط بین المللی مبتنی بر عدالت هست یا نیست؛ اینها مباحث کلان هستند که در جای خودش باید دنبال شوند و حتماً هم جزو سیاست های اساسی ما قرار دارند و جزو اصول قانون اساسی هستند. در اینها ما تردیدی نداریم منتها اینجا مسأله ما چیز دیگریست. اینجا یک روندی هست مانند روندهای دیگر بین المللی و منطقه ای که یا شما مطابق منافع خودتان همکاری می کنید و برخوردار می شوید یا همکاری نمی کنید و بشدت متضرر می شوید. درک آن خیلی سخت نیست. با آن نگاه اصلاً حضور ما در سازمان ملل هم چه ضرورتی دارد. چرا پنج کشور حق وتو در شورای امنیت دارند و بقیه ندارند و هزار چرای دیگر. مسأله اصلی این است که با نگاه منافع ملی تا آنجا که می شود منافع ملی را تأمین کرد، محکم پیش برویم.

نگاه باید این باشد که چرا امروز تولید ناخالص داخلی ما ۳۶۰ میلیارد دلار هست و چرا به آن اهدافی که در اسناد بالادستی